Derde Jaer. N° 50. Zaterdag, 13 December 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W^e J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 13 DECEMBER.

Yzeren weg. — Projekt Delstanche.

Alle dagen komen er in de Kamer der Volksvertegenwoordigers menigvuldige petitiën aen om de aenlegging te vragen van eenen yzeren weg van Luttre naer Maestricht langs Borgwarm en Tongeren, volgens het projekt van M. Delstanche.

Het projekt van M. Delstanche vertrekt van eene statie van den Staets-yzeren weg, te Luttre in Henegouwen. Van daer zou de lyn zich naer Gembloux, Perwez en Borgwarm begeven en alzoo langs Oreye, Wouteringen en Lowaige te Tongeren aenkomen om zich verder naer Maestricht te regten. Een oogslag op de kaert van België is voldoende om te doen begrypen dat de yzeren weg van M. Delstanche op eene allervoordeeligste wyze kan aengelegd worden. Hy volgt inderdaed overal de Romynsche katzy, en eenieder weet dat deze weg overal aengelegd is op de hoogte die de Maes van de Schelde scheidt. Op den ganschen doortrek ontmoet men om zoo te zeggen geen heuvel en geene enkele rivier, hetgeen den aennemer ontslaet van tunnellen en bruggen te maken en hem toelaet van met weinig onkosten de spoorbaen aen te leggen en dezelve aen geringen prys te exploiteeren.

De benuttiging van de Romynsche katzy tot het aenleggen van den yzeren weg heeft een ander voordeel, namelyk, van tot geene onteigening van grond aenleiding te geven. Men weet dat de expropriatie niet altyd den fraeisten kant der yzeren wegen is. Voor elken yzeren weg die gemaekt wordt, worden er met honderde bonders land vernietigd. Daer deze spoorbaen overal aengelegd wordt op eenen ouden steenweg die heden toch geen nut oplevert, zoo zou dezelve geene opofferingen van den landbouw vereischen.

Indien men nu de grootheid der belangens inziet welke de ontworpen yzeren weg zou moeten bedienen, dan moet men bekennen dat weinig projekten zoo ernstig de aendacht verdienen.

By zyn vertrekspunt te Luttre opent de nieuwe yzeren weg wyde *débouchés* aen de koolkuilen van Henegouwen; dan volgt hy de nyverige streek die zich langs de zuider grens van Brabant uitstrekt, hy doorsnydt het ryke Haspegouw en verbindt hetzelve aen de groote markten van België, hy zet deze ryke landstreek in betrekking met Tongeren en verzekert alzoo aen onze stad het behoud van onzen beroemden veemarkt, hy maekt het kanton Sichen deelachtig der voordeelen der yzeren wegen, in een woord hy verlevendigt eene uitgestrekte bevolking die tot heden van alles ontreid was.

Hetgeen ons dikwyls in het projekt van M. Delstanche verwonderd heeft, is dat hetzelve overal met vreugde en gelukwenschen ontvangen wordt zonder dat er tot heden eene enkele protestatie tegen hetzelve gerezen is. Indien men nadenkt hoeveel krakeelen er tusschen de steden ontstaen by het bepleiten der rigting van elken nieuwen yzeren weg, indien men zich slechts herinnert hoeveel verwytingen men zich al naer het hoofd geworpen heeft ter gelegenheid van den yzeren weg van Luik naer Bilsen of Hasselt, dan is het byna niet te begrypen, hoe eene uitgestrekte spoorbaen zoo als die van Luttre naer Maestricht, tot nu toe door geene enkele petitie, door geen enkel dagblad bestreden is geworden. De aenhoudende eenparigheid met dewelke het projekt Delstanche door de belanghebbende bevolkingen voorgestaen wordt is welsprekender dan alle beweegredenen welke wy ten voordeele dezer lyn kunnen doen gelden. Dezelve doet ons ook hopen dat weldra dit belangryk ontwerp in de Kamers zal verhandeld worden. De uitslag der bepleiting kan niet twyfelachtig zyn.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

De Kamer der Representanten heeft zich de verledene week onledig gehouden met het onderzoek van den budjet der justiecie voor het toekomende jaer, denwelken zy, vrydag, met 42 tegen 19 stemmen goedgekeurd heeft.

De Kamer heeft zaturdag laetst geene zitting kunnen houden, doordien er maer 50 leden op 108 tegenwoordig waren, en dat het art. 38 der Constitutie zegt, dat ze moeten met één meer dan de helft zyn om te kunnen beraedslagen.

Maendag heeft de Kamer eene korte zitting gehouden, in welke de ontleding gedaen is geweest van verscheide verzoekschriften uit Tubize, Brussel, Uccle, enz. die het verbod vragen van den uitvoer der granen. Daerna heeft ze een krediet van 100,000 fr. gestemd voor het afsluiten met hagen van den yzerweg van Dender en Waes. Slechts 65 leden waren aenwezig.

In de zitting der Kamers der Volksvertegenwoordigers van den 10 december, heeft M. Van Iseghem verslag gedaen over de petitiën by dewelke een groot getal gemeente-raden de aenlegging vragen van den yzeren weg van Luttre naer Maestricht door Tongeren.

Ofschoon de kommissie der petitiën met zeer gunstig oog deze aenvraeg aenschouwde, heeft dezelve geene positieve uitspraek kunnen doen alvorens het gouvernement de zaek ten gronde bestudeerd had. De Kamer heeft vervolgens beslist van de petitiën ten dien einde aen M. den minister van openbare werken te verzenden.

Al wie eenige grondbeginsels van gemeente administratie bezit, weet hoeveel moeijelykheden men aentreft om de gemeentens te dwingen hunne schulden te betalen. De gemeente-wet bevat desaengaende eene leemte welke diende te verdwynen. De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft deze week eene petitie ontvangen door dewelke de erfgenamen Bacro vragen dat er eene wet gemaekt worde om de gemeentens die kwaden wil toonen te dwingen hunne schulden te betalen. Deze petitie is vooral door M. Julliot voorgestaen geworden. Onze representant heeft getoond hoe noodzakelyk het is eene wet te maken om de misbruiken voorttekomen welke heden bestaen.

Zoo als M. Julliot het gezegd heeft zyn er inderdaed vele gemeentens die schulden hebben en die men niet tot betaling kan dwingen. Degene die door een gemeentebestuer moet betaeld worden kan zich, slechts naer het gouvernement, naer de Kamers of naer de tribunalen wenden; daer wordt dan veel geredeneerd, en veel geschreven maer daer betaelt men niet voor arderen. Men kan wel is waer van ambstwege de schulden in de gemeente-begrooting brengen, wanneer er fondsen in de kas zyn. Maer waer geen geld is verliest de keizer zyn regt. Het is hoogst noodzakelyk dat de Kamer zich met deze zaek bezig houde en zoo haest mogelyk eene wet vervaerdige om de misbruiken te bestryden welke de tegenwoordige staet van zaken met zich sleept.

De middensektie, belast met het onderzoek van het wetsontwerp op de levensmiddelen, heeft den *vryen uitvoer* der granen goedgekeurd, en beslist, met 4 stemmen tegen 2, dat de wet zal bestendig zyn.

DE BLOEDHOND.

(NAER HET FRANSCH VAN BURGGRAEF WALCSH).

Gedurende den oorlog in de Vendée, werden de dorpen St-Jean en St-Etienne de Corcoué dikwyls genomen en hernomen door de koningsgezinden en de republikanen. Een man van St-Etienne, met name Leopold Laroche, voegde zich by de republikanen, terwyl zy dit land bezetteden. Hy kende de rykste boeren, de pachteryen waer men het meest kon plunderen; daerheen voerde hy de soldaten van het gemeenebest; hy vermoordde met hen de bewooners welke hy er vond, en wist zich altyd een groot gedeelte van den buit toe te eigenen. Elken dag hernam hy deze verrigtingen, en zyne bloed- en roofdorst was zoo groot, dat hy de soldaten vermoeide. Hy, hy was verre van zich af te matten; hy was ryk door zyne rooveryen, en begon te glimlachen van eene afgrysselyke vreugde, wanneer hy alleen, in het midden van den nacht al de gestolene voorwerpen telde en hertelde by het licht eener was keers. Hy hoopte dezelve alle op in eenen achterbouw en trachtte ze aen aller blikken te onttrekken.

Eens was hy op eene zyner bloedige togten uitgegaen: gedurende zyne afwezigheid worden arme vendeesche vrouwen met hare dochters en hare kinderen gevangen genomen; men sloot haer op in de kapel van St-Jean de Corcoué. Onder deze ongelukkige waren verschcidene bloedverwanten van Laroche. Hy kwam van hare wooningen; hy had er de wreedste, de woeste soldaten heen geleid, en had van woede geknarzetand, toen hy zag dat de zusters zyner moeder hem ontsnapt waren; dat zy niet meer in hare hutten waren, en dat republikaensche soldaten haer hadden meegevoerd zonder haer te dooden.

» Ach! riep hy met eene schrikkelyke stem, ik zal haer » wedervinden, ik zal haer buiten staet stellen van te zeg- » gen hoe ik ryk geworden ben... Zy moeten hunne » buervrouwen gaen wedervinden.... Slechts de dooden » spreken niet!...

Zoo ook brult en tiert de tyger die zyne prooi heeft zien ontsnappen; hy zoekt ze weder om zyne woede met meerder geweld uit te voeren.

Zyne verschrikkende plannen beramende, verscheen Laroche tegen den avond voor den bevelhebber der kleine bende welke Saint Etienne bezette.

— « He wel! citoyen bevelhebber, zegde hy hem, gy zyt heden gelukkig geweest, gy hebt eene goede vangst gedaen, gy hebt daer boven vogels in de kooi, en hy wees de kapel van St-Jean de Corcoué; thans is daer alles zeer stil indien gy my wilt laten doen.....

— « Foei toch! wederlegde de ambtenaer met afschrik; gy denkt nooit dan op vrouwen te dooden!

— « Hare echtgenoten, hare broeders zyn op het slagveld..... daerheen ga ik niet, dit is myn stiel niet..... het is de uwe, ik moet onze velden doorloopen, op hunne veiligheid waken, en de adders met hunne jongen verpletten en vernielen.

— « En meent gy daer roem in te vinden?

— « Het is wel roem wat ik wil.... Ik wil myne pligt van goeden republikein doen, en waer of ik ook een vyand van het vaderland, vrouw of priester, ouderling of kind vind, daer zal myn zweerd er regt over plegen.

— « De gevangene der kapel zyn onder myne hoede.... en gy zult geen hair van heure hoofden raken.

— « Ik zal u aenklagen, gy zyt geen vaderlander.

— « Ik ben soldaet doch geen moordenaer.

— « Wanneer men een koningsgezinde zyne vrouw of zyn kind doodt, dan moordt men niet, men zuivert alleenlyk Frankryk van zyne vyanden. »

De verontwaerdigde bevelhebber stond op van de bank waerop hy gezeten was, hy keerde zich met den rug naer den bloedhond, trad terug in zyne wooning en sloot de deur toe. Die nieuwe hoon vermeerderde nog de gramschap van Laroche; hy wachtte tot dat het gansch donker was geworden; hy ging uit, daelde af naer den oever, vaerde over de kleine rivier, en met haestige stappen beklom hy den heuvel. Toen hy de kapel genaderd was, zette hy zich neder: « Luisteren wy, zegde hy, wy zullen haer hooren klagen.... Maer neen zy slapen, morgen wilt onze bevelhebber haer in vryheid stellen. Maer ik! ik zal hem dit beletten; ik ga naer Villeneuve, waer de generael is, ik zal hem den citoyen kommandant aenklagen, ik zal hem zeggen dat er, onder de gevangene vrouwen zyn die briefwisselingen houden met de koningsgezinden, dat zy kostbare papieren, welke men moet vatten, bezitten. »

Zich eensklaps oprigtende, nadert hy de kapel. Ik ga haer verschrikken, zegt hy; ik zal roepen: vagebonden bidt uwen goeden God, gy gaet sterven, en dat zal haer beletten het overige van den nacht te slapen. Dit denkbeeld doet hem glimlachen; om aen de kapeldeur te komen gaet hy over het kerkhof; eensklaps doet hem het *qui vive?* stilstaen en wederkeeren De bevelhebber had twee schildwachten naby de kapel geplaetst, minder om de vlugt der vendeesche te beletten, dan om haer tegen de woede van haren vyand te beschermen.

De ellendige keerde niet weder naer zyne wooning; hy sprong te peerd en reed in aller haest naer Villeneuve. Daer kon hy den generael zien; hy ondekt hem dat er vrouwen van stroopers die in het land 't meeste kwaed doen, met brieven en afkondigingen der koningsgezinden rond te leuren, dat er dusdanige vrouwen zyn aengehouden, dat zy gevangen zitten in de kapel van St-Jean de Corcoué; dat het zeer waerschynlyk is dat de bevelhebber van St-Etienne haer gaet in vryheid stellen; voegt er by dat die ambtenaer oversten der koningsgezinden by zich ontvangen heeft en hy eindigt met hem als een vyand der republiek aen te klagen.

De generael luisterde en antwoordde: « Wat de vrouwen aengaet, wy moeten hare papieren hebben; bieden zy